

Особливості розвитку, навчання та виховання дітей з порушеннями мовлення

Порушення мовлення у дітей характеризуються

не відповідають віку того, хто говорить	самостійно не зникають, а закріплюються	позначаються на подальшому розвитку дитини, затримуючи й ускладнюючи його	потребують логопедичної допомоги
---	---	---	----------------------------------

Діагностика мовленнєвих порушень

Медичний аспект	Логопедичний аспект	Психологічний аспект
визначення часу і причин порушення	встановлення порушеного елемента мовленнєвої системи, визначення ступеня порушення та його структури, їх локалізації	виявлення особливостей формування особистості, впливу дефекту на комунікативну функцію мовлення, всебічне вивчення пізнавальних психічних процесів

Класифікація мовленнєвих порушень

клініко-педагогічна класифікація	психолого-педагогічна класифікація
<p>До порушень усного мовлення відносяться:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ порушення фонаційного (зовнішнього) оформлення вимовної сторони мовлення: <ul style="list-style-type: none"> - афонія, дисфонія – відсутність або порушення голосу; - тахілалія – патологічно прискорений темп мовлення; - брадилалія – патологічно уповільнений темп мовлення; - заїкання – порушення темпо-ритмічної організації мовлення, обумовлене судомним станом м'язів артикуляційного апарату; - дислалія – порушення вимовної сторони мовлення при нормальному слухові і збереженій іннервації мовленнєвого апарату; - дизартрія – порушення вимовної сторони мовлення, обумовлене недостатньою іннервацією мовленнєвого апарату; - ринологія – порушення тембру голосу і звуковимови, обумовлене анатоми-фізіологічними дефектами мовленнєвого апарату. ✓ структурно-семантичні (внутрішні) або системні порушення мовлення: <ul style="list-style-type: none"> - алалія – відсутність або недорозвиток мовлення внаслідок органічного ураження мовленнєвих зон кори головного мозку; - афазія - повна або часткова втрата мовлення, обумовлена локальними пошкодженнями головного мозку. <p>До порушень писемного мовлення відносяться:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дислексія (алексія) – часткове (повне) порушення процесів читання; - дисграфія (аграфія) - часткове (повне) порушення процесів письма. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ порушення засобів спілкування: <ul style="list-style-type: none"> - фонетико-фонематичний недорозвиток мовлення (ФФН) – порушення процесів формування вимовної системи рідної мови у дітей із різними розладами, внаслідок вад сприймання і вимови фонем; - загальний недорозвиток мовлення (ЗНМ) – порушення формування всіх компонентів мовленнєвої системи, що відносяться до звукової і смислової сторін мовлення (звуковимова, лексика, граматична будова, зв'язне мовлення), при нормальному слухові та первинно збереженому інтелекті. ✓ порушення у застосуванні засобів спілкування: <ul style="list-style-type: none"> - заїкання; - прояви мовленнєвого негативізму.